

سیروس پرهام

رنالیسم و ضد رنالیسم در ادبیات

۱۲۲	.....	مآخذ فصل یکم
۱۲۳	.....	فصل دوم: آهنگ سمبولیسم
۱۳۱	.....	مآخذ فصل دوم
۱۳۳	.....	فصل سوم: رؤیای سوررئالیسم
۱۴۳	.....	مآخذ فصل سوم
۱۴۵	.....	فصل چهارم: دلهره آگزیستانسیالیسم
۱۵۸	.....	مآخذ فصل چهارم
۱۵۹	.....	فصل پنجم: داستایوسکی
۱۷۱	.....	مآخذ فصل پنجم
۱۷۳	.....	فصل ششم: جیمز جویس
۱۹۰	.....	مآخذ فصل ششم
۱۹۱	.....	پایان سخن
۱۹۷	.....	فهرست مآخذ خارجی
۱۹۹	.....	نمایه

پیش‌گفتار چاپ هشتم در شصتیمین سال انتشار

در مقدمه بیستیمین سال انتشار رئالیسم و ضد رئالیسم در ادبیات دلایل خودداری از تجدیدنظر در مطالب و خصوصاً اصول و مبانی فکری این کتاب به شرح آورده شد (ص ۱۱). در یادداشتی که بر نخستین چاپ پس از انقلاب افزوده گشت (ص ۹) نیز گفته شد که در شیوه استدلال و تجزیه و تحلیل مباحث دست برده نشده، مگر تغییر نام‌های مستعار؛ و چیزی هم از پشت پرده استتار بیست و پنج ساله بیرون کشیده نشده تا این نمونه ادبیات عصر خفقان اندیشه، اصالت و سندیت خود را از دست ندهد. جان کلام درست همین جاست. این نویسنده همواره بر این اعتقاد استوار بوده که هر کتابی، خوب یا بد، بازتاب‌دهنده بخشی از عصر و زمانه نویسنده آن است. گفتن ندارد که این اصل همه هنرها را در برمی‌گیرد و هنرمند راستین کسی است که فرزند زمانه خود باشد. کتابی که ۶۰ سال پیش در دومین سالگرد کودتای سال ۱۳۳۲ انتشار یافت از آثار همان دوران است و بهتر که اصالت خود را از دست ندهد.

این اثر اینک اثری است «کلاسیک»، کلاسیک نه به معنای آثار طراز اول و ممتاز و ماندگار، بلکه اثری که بر اصول و مبانی فکری خاصی استوار گشته که درهم شکستن آن‌ها سبب دگرگشتی تمامی اثر می‌گردد و آن را به صورت بنایی درمی‌آورد سست‌بنیاد و فروریختنی. درست است

که این اصول سالیانی است که در هم ریخته و عمده کارایی خود را از دست داده، اما هنوز برای درک تحولات اجتماعی و تاریخی ابزاری است کارآمد.

سیروس پرهام

آذرماه ۱۳۹۴

یادداشت (چاپ ششم)

سرانجام ششمین چاپ این کتاب - که قرار بود چندین ماه پیش و مقارن با پایان بیست و پنجمین سال انتشار (خرداد ۱۳۵۹) منتشر شود - به همت انتشارات آگاه و علی‌رغم مشکلات فراوان «چاپ و کاغذ» در دسترس خوانندگان قرار می‌گیرد. این نخستین چاپ پس از انقلاب ایران قاعدتاً بایستی با چاپ‌های پیشین - که از مهلکه دوران اختناق و سانسور و تفتیش عقاید به تمهید تقیه و استتار و استعاره و اشاره‌های مبهم و عبارات دوپهلوی به سلامت جسته است - تفاوت‌های عمده داشته باشد. اما نویسنده ترجیح داده است که در شیوه نگارش کتاب، جز در مورد نام‌های مستعار، دست نبرد و چیزی را از پشت پرده استتار بیست و پنج ساله بیرون نکشد تا این نمونه ادبیات عصر خفقان اندیشه، اصالت و سندیت خود را از دست ندهد.

سیروس پرهام

اسفندماه ۱۳۵۹